

CAMIL MUREȘANU LA 80 DE ANI

Este dificil uneori să și scrii despre cineva pe care îl vezi aproape zilnic, de vreo trei decenii îi tot citești producția cărturărească, ba chiar ți-ai făcut cândva intrarea în lumea „academică” aproape tot pe seama lui. Te obișnuiești cu personajul, îți devine familiar, mai ales când este calm, liniștit, mereu gata să-ți împărtășească idei, să-ți dea un sfat, să-ți citească temerile și să le risipească, iar în momente dificile ale vieții să fie primul care-ți întinde o mână sigură de ajutor, senin, fără să-ți ceară nimic în schimb, de parcă în lumea asta așa ar fi firesc.

Poate de aceea era să mi se întâmple acum, să trec pe lângă un moment aniversar fără a-l marca așa cum se cuvine, deși într-un anume fel m-am pregătit pentru el, atașându-mă oarecum (dar nu în prima linie!) de ideea unui volum omagial pe care-l merită cu prisosință și care zilele acestea va și vedea lumina tiparului. Însă uitarea, pentru mine, are și vocația unei terapii morale, într-o lume în care lingușeala, ipocrizia, servilismul îți pot aduce enorme beneficii, oricum mai multe decât meritul și capacitatea.

De data aceasta îmi voi încălca însă principiile, pentru că nu multora le este dat să aducă un prinos de recunoștință *Magiștrilor*, prietenilor, la aniversarea a 80 de ani! Este vârsta deplinei senectuți, în sens uman, când experiența vieții îți conferă nu doar regrete pentru timpul scurs (parcă niciodată chibzuit cum se cuvine!), ci și multă înțelepciune, un tezaur de evenimente ce s-ar cuveni decriptate și împărtășite tuturor. Poate că tocmai a venit timpul ca eu – sau altcineva – să asculte și să înregistreze „povestea vieții” celui pe care-l omagiem acum, pentru că are ce să ne spună, iar cei sensibili față de trecut au ce să afle.

Pentru că cel aniversat acum nu este altcineva decât Camil Bujor Mureșanu! A fost profesorul atâtor generații de istorici, autor al unei opere scrise cu adevărat impresionante, de la monografia clasicizată deja despre Iancu de Hunedoara până la tomuri impunătoare de istorie universală, membru al Academiei Române, iar actualmente director al Institutului „George Bariț”, cetățean de onoare al Clujului, Blajului și Turdei, *doctor honoris causa* al câtorva universități.

Mă și opresc de altfel aici cu aceste rânduri – fără a-i tulbura intimitatea –, doar pentru aducere aminte, pentru cele peste patruzeci de promoții universitare care mai duc dorul lecțiilor – de istoriografie, dar și de viață – ale Magistrului drag, Camil Bujor Mureșanu, căruia i se cuvin cele mai calde urări de bine și senectute senină.

Lucian Nastasă

